

70

[Faint red ink markings]

anp. 8

8^a

DISSERTATIO IVRIS PVBLICI INAUGVRALIS,
DE
ROMANI IMPERATORIS
MAIESTATE
PRAECIPVE
REALI ET PERSONALI,

QVAE
SVB PRAESIDIO
GVIL. HIERON. BRVCKNERI,
CONSILIARII SAXON. PANDECT. PROF. P. ORD. CEL.
CVRIAE PROVINC. FACVLT. IVRID. ET SCABIN.
ASSESSORIS GRAVISSIMI,

PRO LICENTIA
SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES AC PRIVILEGIA
LEGITIME CONSEQVENDI,

ERVditorVM EXAMINI SVBIECIT
MATTHIAS NICOLAVS Brautt,
THVRINGVS,
D. X. FEBR. A. CIO IO C C VI.
IENAE HABVIT,

I E N A E,
REC. LITTERIS HELLERIANIS, 1757.

DISSERTATIO IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

DE

ROMANI IMPERATORIS

MAIESTATE

IN

RE PERSONALI

DE

SYMPLECTICIS

CYLLINORUM ERONORUM

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

IN RE PUBLICA IN AUSTRIA

I. N. D. N. I. C.

§. I.

Originem Majestatis nonnulli inquirentes, duce *Festo*, à *magnitudine* student derivare. Aliis, *Albuisii* vestigia prementibus, *Majestas* quasi *major status* seu *amplitudo* & *magnificentia* in Republica dicitur, quibus *Alberic. Gent. ad L. Jul. Majest. D. 2.* *Bornitius de Majestate*, *Goldastus de Majoratu L. 2. c. 6. n. 5.* adstipulantur. Propius *Card. Tusch. pract. conclus. jur.* sub voce *Majestas*, & *Ægid. Cons. 15. n. 7.* accedunt, rem magis, quam *nativam* vocis significationem pensitantes, *Majestatem* quasi *majorem potestatem* dici statuentes. Nos vero cum illis facimus, qui *Becmanni*, quoad rem quidem non
A 2 longe

longe à *Tuschi* placito abeuntis, subscribunt sententia, originem à *majus* petentes (sicuti à tempus tempestas, à vetus vetustas, natales suos trahunt) major quippe in majestate, quam in aliis, potestas relucet.

§. II. Majestatis vocabulo *Deus*, qui omnis terrestris Majestatis fons & scaturigo, insignitur *L. 32. §. 4. ff. de recept. qui arbitr.* Gentiles *Dea* cuidam à Reverentia matre, & Honore patre oriundæ, Majestatis nomen donabant, de qua eleganter *Ovid. L. 5. Fast. Eleg. 12.* ita canit:

*Donec Honor placidoque decens Reverentia
vultu*

Corpora legitimus imposuere thoris.

*Hinc sata Majestas, quæ mundum temperat
omnem,*

Quaque die partu est edita, magna fuit.

Imperatoribus Majestatis titulum assignari ex *pr. præm. §. constat.* Primus Imperatorum, qui Majestatis nomine usus, fuit Gallienus teste *Besoldo in Diss. de Majestat. in genere §. 2. Consulibus, Prætoribus L. 11. de J. §. 7.* hoc nomen tributum fuisse legimus. Rebus tandem inanimatis ex *Cicerone* aliisque adscribi etiam constat.

§. III.

§. III. Majestatem duobus modis, *concrete* & *abstracte* considerari posse constat: *abstracte* facultatem seu potestatem in Republica summam non habito respectu ad hoc vel illud subiectum, *concrete* autem, supremam potestatem, quatenus huic vel illi subiecto inhæret, denotat. Illa Philosophi quoque, qua Politici, considerationem subit; Hæc, Juris Publici Doctoribus convenit, quam hic ventilare placuit.

§. IV. Multis aliis phrasibus Majestas indigitari consuevit, erudite *Casaubono*, Majestatis vocabulum ex illis, quibus nullum par aut ex æquo respondeat, demonstrante: nam græcam linguam, alias fertilem & fœcundam vocabulis, hic quoque deficere, post *Cas. Scalig. Bœkl. in Inst. Pol. L. II. C. 1. p. m. 89.* notavit. In Hebræo idiomate fere concordat cum Majestate שָׁרָא de quo Patriarcha Israel *Gen. XLIX. 10.* loquitur, ubi metonymice signum pro signato ponitur: dicitur enim summum Imperium, summa potestas, Imperium majesticum juxta *Zieglerum*.

§. V. Ne vero juxta longiori ambage utamur, propius ad causæ arcem accedamus, hoc §. Majestatis essentiam ac naturam venaturi. *Aristoteli* autem, Philosophorum facile Principi, Ma-

jestatem L. 3. Pol. c. 5. definiēti, assensum præbe-
 mus. : κύριον μὲν γὰρ πάντα ἔσ τὸ πολίτευμα τῆς πόλεως,
h. e. majestas est summa in civitate ubique potestas.
 Falso itaque Bodinus, vir Imperio nostro Romano-
 Germanico infensissimus, Philosophos pariter ac
 JCtos Majestatem nunquam definiisse L. 1. C. 8. de
Republ. gloriatur.

§. VI. Traditæ definitionis explicationem,
 quam Dn. Schvvederus in introductione ad *Jus*
Publ. p. g. c. 2. n. 19. suppeditat, ut succinctam &
 nervosam, pace Illustris viri, nostram hic facturi.
 Dicitur autem in thesi (1) summa scil. in genere po-
 testatis humanæ & negative, quatenus nulli alii po-
 testati humanæ subjicitur; Majestas enim seu pote-
 stas positive sumta, i. e. cujus omnes aliæ potestates
 humanæ subordinate sunt, nec datur, nec ob imbe-
 cillitates generis nostri dari potest. (2.) In Civitate,
 hæc subjectum Majestatis constituitur; est autem
 subjectum ejus mediatum seu remotum saltem, pro-
 ximum vero & immediatum sunt in monarchiâ
 Princeps, Aristocratiâ optimates &c. (3.) Ubique
 vocabulum hoc non in ordine ad locum; sed in ordi-
 ne ad objecta, v. g. Leges, Magistratus, Monetam
 &c. accipiendum est. (4.) Summa potestas, hæc
 genus definitionis proximum absolvent; Atque
 exinde

exinde Principem, legibus §. f. quib. mod. test. infirm. civilibus scil. non vero naturalibus & divinis solutum elicitur: quis enim illi, qui summum in Republ. agit, qui non impediri, non judicari ullo potest arbitrio, Leges ferat? quod & Aristoteles L. 4. Pol. c. 10. auctoritate sua confirmat.

§. VII. Percelebris, quæ ab omnibus fere pertractatur politicis, est divisio Majestatis in *realem & personalem*: Hanc Imperanti, illam Imperio adstruunt. Majestatem realem ipsi Imperio perpetuo inhære, eique coævam esse, nec per decessum Monarchæ una expirare; *Sinolt. Schutz. D. 3. §. 5.* Majestatem vero personalem Monarchæ solum personam respicere, quacum concidere quoque & ex qua in aliam personam possit transferri contendunt. *cit. auth. §. 9.* Atque hanc Lege Regia, cujus §. 6. *J. de J. N. G. & C.* mentio fit, à populo Rom. in Imperatores, solam esse translata, non accurate *Besoldus Diss. de Majest. in gen. C. 1. & Schutz. D. 3. 9. B. asserunt.*

§. VIII. Arduam lane maximeque spinosam hic ordimur quæstionem: etenim Monarchomachis & Regicidis, si non sensu saniori divisionem hanc interpretabimur, fibulas laxabimus: hi enim Reges & Principes impune violari posse
abs-

absque Majestatis, quæ Regno proprie inhæret; violatione, adstruere non erubescunt *Bœcl. in J. Pol. L. 2. c. 1.* quo itaque sensu recipienda, quo rejicienda, seqq. §§. demonstraturi.

§. IX. Præcipue autem quæstio, utrum in rerum natura talis Majestas detur, nec ne? se enodandam offert. Plurimi affirmantibus dextram injiciunt, vulgari illa formula moti: *In Unserer und des Heil. Reichs Stadt*, *Althusius in Polit. c. 19. n. 3.* & cum ita vulgaris locutio in crimine Majestatis læsæ, *Die wider Uns und das Heil. Römische Reich* gehandelt, observetur *Besold. in dissert. de Maj. c. 1. §. 4. in fine*: cui quoque *Jus Civ. §. 3. J. de publ. Jud.* ubi Lex Julia Majestatis in eos, qui contra Imperatorem vel Rempubl. aliquid moliti sint, vigorem suum extendere dicitur, suffragari videtur. Tandem ex eo deducere conantur, quod is, qui velit alteri aliquid tribuere, ipse quoque illud habeat, cum nemo plus juris in alium transferre possit, quam ipse habeat: necessum hinc esse, ut populus, æque ac Imperans, Majestate polleat, quæ realis dicatur.

§. X. Negantium vero tubam sectantes, contradictionem, distinctionem in realem & personalem Majestatem, involvere asserunt. Dis-
sen-

sentientes enim Superiorem Majestatem personali, communiter statuunt realem, *Cellarius in Polit. c. 7. §. 20.* Si igitur personalem quoque volunt Majestatem esse, ex propria ipsorum opinione, Majestas hæc erit Majestas, & non erit: erit Majestas, quia ipsis agnoscitur talis, non erit Majestas, quia sic agnosceret superiorem, nempe Majestatem realem: Impossibile autem est, simul esse & non esse.

§. XI. Verum enim vero nōs, sententiæ isti, plane distinctionem in Majestatem realem & personalem, rejicienti, vel asserenti non subscribimus; sed sub grano aliquo salis illam admittendam censemus, ita scil. ut Majestas realis potestatem in res & personalis in personas denotet; atque hanc non solum in statu Monarchico deprehendi, utraque, nempe reali & personali Majestate, Imperanti inhaerente, ita ut non nisi ratione, Majestas realis à personali abstracta sit: in Aristocratia vero distinctione hac uti possumus, si respectum potius ad Optimates conjunctim sumtos quam ad individua singula habere velimus. *Perillustr. Dom. L. B. de Lyncker in not. ad Bœclerum L. 2. c. 1.* In Democratia affirmantium quidem opinione, nisi sibi met ipsis contradicere velint, distinctio illa, sicuti supra

B

§. VII.

§. VII. facit exposita, locum non inveniet, cum utriusque Majestatis hic unum saltem subjectum deprehendatur. *Bæcl. in Pol. L. 2. c. 1. p. 95.*

§. XII. Ad asserentium opiniones respondemus: 1.) Quod admodum vacillet consequentia, si dicatur: *In Unserer und des Heil. Römischen Reichs Stadt*, E. Majestas realis & personalis realiter distincta ad invicem datur. 2.) Licet illi, qui contra Rempubl. aliquid moliti sunt, crimine læsæ Majestatis rei dicantur, ex hinc tamen non recte infertur, quod Majestate reali polleat: In Electores enim & S. R. I. Principes crimen læsæ Majestatis committitur, in hos analogice, in illos subjective, cum tamen proprie Majestatem non habeant, uti statuit *Perillustr. Dn. B. de Lyncker in Anal. ad Schwved. P. S. Sect. 2. c. 2. §. 10.* 3.) Hic plane non sequitur, quod is, qui alteri aliquid confert, ipse quoque hoc gaudeat; regula enim allata, quæ in naturalibus verissima, in naturalibus admodum fallit.

§. XIII. Si igitur *Monarcha* decedat, *Majestas*, qua gavilus fuerat, cum sacratissima persona terminatur & extingvitur, nec ad populum reverti necesse habet; cum enim populus semel *Majestatem* Imperanti contulerit, recipere eandem non potest:

potest : nam qui semel suo juri renunciavit, illo denuo uti nequit. Interim tamen jus de novo conferendi *Majestatem* successori rursus consequitur, atque idem in interregno obtinere statuendum.

§. XIV. *Majestatem* porro vel *ecclesiasticam* vel *secularem* esse, maximopere illi, sub vexillo Pontificum Rom. militantes, & Papæ Imperium, quod metaphysicum appellat *Pauermeister de Jurisdictione*, tribuentes, contendere videntur, à quibus ex arce Tarpeja Gregorii VII. temporibus hæ prodierunt regulæ : Papam esse Imperatorum Imperatorem, Regum Regem, ac Dominum Dominantium, *Dn. Schvved. in J. P. p. g. c. 1. §. 8.* Pontificis hujus Jurisdictionem agnoscere tam horizontem, quam omnes terminos, sive montium, sive marium, & ipsas anni solisque vias, pertendunt *Job. VVoterus.* In hujus Superioritatis & *Majestatis* recognitionem testificationemque, pontificios pedes osculari omnes Reges diserte asserit *D. Marta de Jurisdictione p. 1. c. 46.* Enimvero sive *Majestatem* ecclesiasticam, ut potestatem circa sacra, sive ut administrationem sacrorum consideremus, eam Papæ de jure divino non competere, statuimus.

§. XV. Nova nunc se exerit divisio, cum *Majestas* vel *proprie* vel *analogice* consideranda veniat, illa §. 5. definita fuit: hæc propter analogiam seu similitudinem, quam cum *proprie* dicta habet, talis modi nomen sortita est; Posteriori hoc *Majestatis* genere Status S. R. I. qua tales utuntur *Dn. Schwved. P. 2. S. 2. c. 10. §. 2.* unde & potestas eorum *Majestatis* æmula à *Schwvedero P. S. sect. 2. c. 10.* describitur: *Majestas* autem *proprie* sic dicta, soli in Imperio nostro Imperatori, à Viris quibusdam summis, vindicatur. Cæterum potestas hæc S. R. I. Statuum, sub nomine Superioritatis territorialis communiter venit, quam tamen admodum late patere, ex eo elucescit vulgari: Tantum potest Princeps in suo territorio, quantum Cæsar in Imperio. *vid. Dn. Schwved. c. l. §. 4.* Quamvis autem ab arduæ hujus controversiæ decisione, nostra tenuitas nos ultro prohibeat: in eo tamen non errabimus, si Status Imperii universos cum Cæsare subiectum *Majestatis* commune & Sacratissimum Imperatorem subiectum proprium appellemus. *Per illustr. Dn. L. B. de Lyncker in Anal. ad Schwved. p. 9. c. 4. §. 49. in fin.*

§. XVI. *Majestatis* in *limitatam* & *absolutam* divisio superest; *Majestas* limitata dicitur, quæ

quæ ita circumscripta est, ut sine alterius consensu quædam agere vix valeat magni momenti negotia. Majestas absoluta vocatur, quæ absque prærequisito alterius consensu libere agit. Conspicuum hujus divisionis exemplum Imperium nostrum S. R. præbet, ubi majestas Inviçtissimi & Augustissimi Imperatoris ita limitata est, ut S. R. I. Status, tanquam causa sine qua non ad quædam negotia concurrant. *Magnif. Dn. Consil. Frisius Jctus celeberrimus in discursu ad Schwederi Jus Publicum.* Subjectum Majestatis absolutæ, Monocratoris titulo insigniri consuevit.

§. XVII. Cum vero Majestas sit totum potestativum *Dn. Schwed. in Jur. Publ. P. G. c. 2. §. 19. Cellarius in Polit. c. 7. §. 26.* (Hinc Bortius describere mavult Majestatem per fasciculum seu compagem potestatum in *Disc. de not. Jur. Maj. c. 1. conclus. 2.*) quod partibus suis potestativis gaudet, ita, ut earum nulla auferri possit ex toto, ut non Majestas esse desinat integra, saltem objectum tale in Republ. reperiat, in qua summa potestas seu Jus Majestatis unum alterumve exerceri possit. *conf. Perillustris Dn. L. B. de Lyncker ad Bæcl. Inst. Pol. L. 2. c. 1.* Exinde Majestatem male totum per aggregationem dici elucescit, quia uno in hoc per-

ēunte, tōtum aggregativum non interit, quod longe aliter in toto potestativo accidere affolet : Partes itaque potestivas Majestatis ad obruſſam nunc vocare, non abs re putamus, quas rudiori penecillo seqq. §§. adumbrabimus.

§. XVIII. Partes autem potestativæ, vulgo Jura Majestatis &c. appellatæ, juxta *Lampad. de Rep. R. G. p. 1. §. 15. & seqq.* vel circa res sacras vel profanas, & hæ vel circa civiles vel bellicas, versantur.

§. XIX. Jus rerum sacrarum, quod & Jus Majestatis ecclesiasticum, seu potestatem circa ecclesiastica regiam atque politicam dicunt *Dav. Pareus de potest. Reg. contra Papam* summæ adscribere potestati cum *Arnold. Clapmaro L. 1. c. 15. de Arcana Imperii* haud veremur ; cum necessitas sane & utilitas Reip. vix aliud svadere possit : hinc & priscis temporibus Pontificalem cum summa Imperatoria dignitatem ex *P. Gregor. Tbolos. L. 15. c. 3. §. 10. de Republ.* conjunctam fuisse, compertum habemus. Hoc & Status Protestantes haud fugit, qui ministerium, seu potestatem ecclesiasticam internam, clero suo relinquunt, reliqua vero sibi & regimini vindicantes. *Dn. Carpzov. Jurispr. Consist. L. 1. T. 1. D. 2. n. 13. seq.* Jus rerum sacrarum præcipue

cipue versatur 1) in convocatione conciliorum universalium, 2) in potestate seu jure ordinandi ac reformandi religionem, quamvis admodum caute hoc in passu procedendum, 3) in potestate circa externos ritus & ceremonias ecclesiasticas disponendi, 4) in jure ministros ecclesiae vocandi, 5) circa jus scholas publicas erigendi & constituendi, 6) in jure ecclesias visitandi, &c. *vid. Carpz. ad L. Regiam C. 3. § 7. Consist. L. 1.*

§. XX. Non solum autem circa sacra potestas haec suprema occupatur; sed ulterius etiam in civilibus seu profanis se exerit: competit enim illi Jus Legum ferendarum, imo ipsas leges Molai- cas forenses seponendi potestas, quatenus Reipubl. non congruunt. *Perillustr. Dn. B. de Lyncker ad Bœcler. L. 2. c. 3.* Quamvis quidem ea, quae scilicet ad causam religionis spectant, mutari nequeant; ast cum ad distributionem bonorum & juris pertinent, mutationem nihil impedit. *Cæppen. in Usupract. Inst. L. 1. obs. 72. n. 18.* Rationes, cur haec potestas summæ adscribatur potestati, *Bœcl. in Inst. Pol. L. 2. c. 3.* fuse suppeditat.

§. XXI. Cum autem lex sine executione campana sine pistillo audiat, Majestati eminenter & virtualiter, jurisdictio in laxiori significato, quatenus

tenus

tenus triplici roborata vinculo, Jurisdictione scilicet in specie sic dicta, mixto & mero imperio, competit, quæ tamen per participationem magistratibus communicari potest. Jurisdictio in specie sic dicta, publicam potestatem de causis civilibus cognoscendi denotat *Tabor in disput. VVesenb. D. 2. Q. 1. § 2.* Cum vero terminus hujus sit lata sententia, exequendi potestas admiscetur, quæ idcirco mixtum dicta Imperium, quæ solum in potestate Jurisdictionis sententiam exequendi terminatur *cit. Aut. de tortura & indicis Delictorum c. 3. §. 6.* Non solum autem causæ civiles, sed etiam criminales in Republ. emergunt, hinc potestas circa causas criminales accedit, quæ merum dicitur Imperium. Atque hoc rursus vel in cognitione de criminalibus vel in animadversione occupari potest. *vid. Dn. Tabor in Disput. VVesenb. D. 2. qu. 5.*

§. XXII. Ipla jam Majestatis persona, tanquam omnibus negotiis impar, jure magistratus passim in Republ. constituendi videtur, quo modo multos oculos, longas manus, multas aures habere *Aristot. L. 3. c. 12. Polit.* meminit. Magistratum in Ecclesiasticum & Politicum, hunc in majorem & minorem communiter dividere solent: à quibus tamen consilarii magistratum distinguen-

gven-

gvendi, cum proprie & stricte loquendo magistratus salutari nequeant, saltem enim ut instrumentum quo concurrunt.

§. XXIII. Cum autem Majestas potestate gladii in facinorosos animadvertendi gaudeat (ita enim merum Imperium appellatur *L. 3. ff. de Jurisdic.*) accidit quandoque, ut non semper rigor juris observari debeat, hinc ipsi jus tollendi & mitigandi pœnas, quod jus aggratiandi dicitur competit: debet tamen hoc non indistincte, sed justa & fontica causa suffultum usurpari, sic in blasphemia, homicidio &c. vix procedit. *vid. Dn. Schvved. P. S. S. 2. c. 14.*

§. XXIV. Hæc de juribus Majestaticis circa res sacras & profanas sufficiant; si paucissimis potestatem circa militaria & ejus consequens delibaverimus, quæ communiter jus belli & pacis salutantur. Hoc jus, cum maximopere Reipubl. ab exteris defendi hostibus intersit, apud Superiorem residere necesse est, cum lites alias oriundas nemo decideret, quia belligerantes neminem agnoscunt judicem, nisi Deum & gladium. Privatis vero adeundus est judex ordinarius, qui lites dirimat, & si bella moverint, non justa bella, sed latrocinia dicuntur, ipsique latrunculi audiunt, *arg. L. 24.*

C

L. 24.

L. 24. ff. de captivis & postliminio. Bene tamen jus Armandiæ ab hoc jure separandum, hoc enim, ut jus belli, non æque late patet, *vid. Perillustr. Dn. B. de Lyncker in not. ad Bœcler. L. 2. c. 7.*

§. XXV. Hoc belli jure gaudens, fabricas armorum bellicorum, armamentaria, Zeughäuser, quæ Armandiæ vel Armaniæ à Feudistis nominantur, fortalitia exstruere, collectas universales indicere potest &c. Ad hoc jus porro delectus militum, jus metatorum, Soldaten Werbung und Einquartirung, jus Fœderum pangendorum, Allianzen zu machen, & tandem, perfunctis belli laboribus & molestiis, exoptatissimum jus pacis spectat.

§. XXVI. Aliis adhuc juribus summa utitur potestas, ut sunt, monetæ cudendæ, vectigalia constituendi, mineralium, conferendi dignitates, tributa exigendi &c. Sed longum foret, & à scopo nostro alienum, imo fere impossibile, omnes singulatiim species enumerare, cum indies plures possint accedere *Perillustr. Dn. Baro de Lynck. in Annot. ad Bœcl. L. 2. c. 2.*

§. XXVII. In sacro Imperio nostro Romano-Germanico quædam Majestatis jura Imperator absolute, sine Electorum aut aliorum Statuum
con-

consensu exercet, quæ videas apud *Dn. Schvveder. P. S. S. i. c. 4. §. 5.* in quibusdam Electorum Collegium in consilium vocat *cit. Aut. §. 7.* in quibusdam præter Electorum Collegium, omnium Statuum consensum adhibere debet Imperator *cit. Aut. §. 8.* ubi singulatim jura Majestatis recenset.

§. XXVIII. Subjectum nunc, cui jura Majestatis competunt, in nostro Imperio est *Imperator Romano Germ. perpetuo Augustus.* Quondam Imperatoris titulo, qui ab imperando ortum suum trahit, ii potissimum, qui felici sidere exercitum ducebant, aliquot hostium millia in acie prostraverant, atque repentina sagatorum acclamatione condecorabantur, & tum in fascibus tum in literis, quas in urbem mittebant, lauream usurpabant. *Barnab. Briffon. de form. L. 4. Tacit. L. III. c. 74. Annal.* Postea Julii Cæsaris, instauratoris Romanæ Monarchiæ, exemplo factum est, ut sacratissimum Imperii nostri Romano Germanici Caput perpetuo hoc nomine utatur; *Svetonius enim L. 1. c. 76.* Julium Cæsarem, prænomen Imperatoris, cognomen Patris Patriæ recepisse, scribit.

§. XXIX. Præter alia Synonyma, *Cæsar*, à Julio Cæsare, qui nomen hoc à majoribus suis adeptus fuit, *Henning. in Theatr. Geneal. Semper*

Augustus, Allezeit Wehrer des Reichs, vid. Limn. T. 1. L. 2. c. 1. §. 30. seqq. Germ. Der Römische Käyser: Qui vero primi, voce Käyser, & Römischer Käyser, usi sint, Limn. c. 1. §. 25. § seq. tradit, salu- tatur. Rariores appellationes Imperatoris, quod dicatur Administrator, Procurator & Tutor Imperii, Des Heil. R. R. Verwalter, Pfleger und Vormund, uti post Limn. ad Capit. Carol. V. Schwederus P. S. S. 1. c. 1. §. 7. esse affirmat. Advocatus ecclesie, quatenus ejus defensor universalis, Recess. J. de A. 1512. §. 1. Und nachdem. quoque appella- tur. Illustr. Dn. Strykius in exam. J. F. c. 4. §. 41.

§. XXX. Dn. Schwederus in J. P. P. S. f. 1. c. 1. §. f. Imperatorem ita describit: Est Summus Princeps, qui secundum constitutionem A. B. Ca- roli IV. ab Electoribus legitime electus, Imperio Rom. Germ. tanquam caput præst, & ad LL. in Capitulatione definitas imperat. Vel secundum *Limneum L. II. c. 2. §. 1.* Imperator est persona ha- bilis, *A. B. C. 2. §. 1. § 3.* Illustri familia Germanica orta, *vid. Arumæus ad A. B. C. 2. §. 3. de Jur. Publ. Discurs. VI. Petr. de Andlo. tr. de Imper. Rom. L. 2. c. 3. Sim. Pistor. cons. 1. n. 2. § seqq.* ab Electoribus secundum LL. Imperii electa, ut Reipubl. Roma- no Germ. tanquam caput & Administrator legiti- me præsit. *v. A. B. C. 2. §. 5.* §. XXXI.

§. XXXI. Extra ordinem præterea, in Imperio nostro Rom. Germanico, vitali aura Imperatore adhuc fruente, Regem Electores Romanum eligere solent, qui absente vel impedito Imperatore, hoc mandante & volente, *Arum. ad A. B. Disc. 3. §. 31. p. m. 153.* Imperium regat ac moderetur, & Imperatore è vivis sublato, ad clavum Imperii sedeat, cujus electio extraordinaria dici consuevit, *vid. Dn. Schvvederus P. S. S. I. c. 3. §. 1. seqq.*

§. XXXII. Electus nunc Romanorum Rex Majestatem eandem, cum ipso Imperatore, sortitur & saltim exercitium Majestatis, agere Imperatore valente & volente, ipsi denegatur. *vid. Perillustr. Dn. B. de Lyncker ad Dn. Schvved. P. S. S. I. c. 3. §. 8.* Atque hinc, cum jus Majestatis in Rege Roman. radicetur, mortuo Imperatore, alia confirmatione, ut Imperatoris nomen sortiatur, opus non habet. *Arumæus ad A. B. Disc. 2. §. 21. inf.*

§. XXXIII. Neque tamen plane, ab Imperatore, Regem Rom. non differre, nobis persuadeamus; nam 1) nomine discernuntur; Ille enim Imperatoris, hic Regis insigniri consuevit *Petrus de Andlo L. 2. c. 5. de Rom. Imper.* 2) *D. Martha p. 1. 21. n. 25. de Jurisdic.* alique Imperatorem Bulla, Regem Romanorum sigillo tantum uti tradunt.

C 3

3) Rex

3) Rex Roman. electus, in insignibus Aquilam simplicem, Imperator vero bicipitem gerit, *Marquard. Freber. in not. ad Petr. de Andlo d. c. & sic Aquila biceps Imperatorem & Regem Romanorum repræsentat Perillustr. Dn. L. B. de Lyncker in Anal. ad Schwved. P. S. S. 1. c. 1. §. 16.* 4) §. Præced. Imperatorem jure & juris exercitio, Regem vero Roman. Majestatis solum jure gaudere dictum fuit.

§. XXXIV. Re ipsa hætenus utcunque liberata, rei modum tanquam coronidem, quem alias hic medium ad finem propositum perveniendi appellitant, Dissertationi super imposituri. Modus autem ad Majestatem perveniendi, non unus reperitur: est enim vel violentus, vel non. *Violentus* fit per occupationem, quæ rursus vel justa vel injusta esse potest. *Pufend. de J. N. & G. L. VII. c. 7. §. 3. & 4.* *Non violentus*, quando quis regni habenas, vel electione vel successione, capessit. *Electio* est vel libera vel restricta: *libera* dicitur, quæ citra ullam exceptionem peragi potest: *restricta*, quæ non nisi ex certa natione, familiave, aut certa qualitate præditum designare potest. *Pufendorf. l. c. §. 6.* Atque hæc rursus duplex esse potest: absolute & secundum quid restricta: *absolute restricta* est cum omnia enarrata requisita observari debent: *secundum*

dum

Sächsische Landesbibliothek –
Staats- und Universitätsbibliothek Dresden

<http://digital.slub-dresden.de/ppn35058981X/25>

gefördert von der **DFG**
Deutschen Forschungsgemeinschaft

secundum quid restricta, quia ex certa natione, certa-
taque qualitate personam præditam eligere de-
bent: nam 1) Imperator debet esse ex Germania
oriundus vel saltim patre vel avo Germano status,
uti supra §. 30. dictum, 2) mas non foemina &c.
esse debet. Idoneitatem ac habilitatem ulterius
tradit *Dn. Schvvederus P. S. S. I. c. 2. §. 4.*

§. XXXVI. Eligendam Personam eligentes ex-
cipiunt, qui juxta A. B. constitutionem sunt Colle-
gium Elector. quod A. B. temporibus VII., hodie
IX. personis adornatur, quæ vel ecclesiasticæ vel se-
culares sunt. Electores ecclesiastici tres sunt Archi-
Episcopi, Moguntinus, Trevirens. & Coloniensis,
quorum Moguntinus Imp. Archi Cancellarii vices
sustinet *A. B. C. 2. §. 2. 3.* Secularium Ordo sex Ele-
ctoribus adimpletur, Bohemo, Bavaro, Saxonè,
Brandenburgensi, & Palatino, quibus accessit 1692.
Dux Brunsvigo-Luneburgo-Hanoveranus.

§. XXXVII. Locus electioni antiquitus de-
stinatus Francofurtum ad Moenum est, vid. *A. B. c.*
1. §. 18. c. 28. §. 5. qui tamen justas ob causas, communi
Electorum consensu, declinari potest. *A. B. c. 28. §. 5. inf.*

§. XXXVIII. Cætera solennia præcipue in
Coronatione passim in Juris Publici scripto-
ribus reperire licet.

SOLI DEO GLORIA.

